

*
Megjelen minden kedden.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes szám 10 kr.

*

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
I P O L Y S Á G.

Hivatalos és magánhirdetéseket mérsékelt árszabás szerint.

*

— Ipolyság, 1896. július 21. *—*

Protestantizmus és hazafiság.

Folyó hó 16-án tartotta Felső Terényben a nagyhonti ág. ev. esperesség évi rendes közgyűlését, mely nem csupán tárgyi, hanem személyes vonatkozásainál fogva is nagyon érdemes arra, hogy vele lapunk ezen helyén foglalkozzunk.

Általában azt mondják, hogy „a protestantizmus és a pánszlávizmus ikertestvérek.” — De, ha kellő elmével mélyedünk e feltevés mérlegelésébe, akkor teljesen más eredményre fogunk jutni.

A protestantizmus sohasem volt összenőve a pánszlávizmussal, — sőt ellenkezőleg, mindig a szabadság magasztos eszméinek szolgálatában állott, édes hazánk legválságosabb, legnehezebb korszakaiban, s midőn a nemzet szívére tette fagyasztó kezét a zsarnokság, a protestánsok lelkesedése, honszerelme háritotta el nemzetölő hatását. Nem hiába zengi e dal: „Hej Boeskey, Bercesényi, magyarok lelkes vitézi!”

A reformáció, mint minden szellemi nagy mozgalom, sok

Esernyő történet.

Az eső még az uton érhetette őket, mert ki voltak pirulva. Alighanem a sietéstől, de lehet, hogy csak attól, hogy ilyen szorosan mehetnek egymás mellett. A leány vitte az esernyőt s igen vigyázott szép rózsaszín ruhájára.

A fiatal ember. Gerő Lajos, boldogan lépdelt az oldalán és az eső miatt néptelen utcákon oda-oda simult Rózsika oldalához. — Ez nem haragudott meg érte.

Ilyenkor azután a fiatal ember szemében szokatlan tűz égett, s mohón simogatta a leányt végig tekintetével.

— Az egész eget felhők borítják, — mondja Gerő, — de az én egem a maga két kék szeme, derült felhőtelen.

Rózsika a Gerő mondására lesütötte szemét, míg az tovább folytatta:

— Lám, lám, a csunya idő mennyire elrontotta kirándulásunkat, pedig mennyi mindenféle mondani valóm lett volna.

— Ugyan mi? — kérdi pajkosan Rózsika.

— Mi? Sok, nagyon sok, — felelt Gerő, s elgondolta, hogy most itt lesz a jó alkalom Rózsikának elmondani azt, amit olyan rég óta takargat szívében.

szenvetéssel, bajjal, viszálylyal járt. — De ki tagadná, hogy a nemzet feleszmélésére nézve kiváló jó hatással volt, innen táplálkozott a szabadság szent fájának máig erős gyökere.

Azon véletlen körülmény, hogy hazánk felső vidékén lakó tót ajku népünk legnagyobb része az ágostai vallást vette fel, s közte — sajnos — a pánszlávizmus meleg ágyát talált, semmi szín alatt nem tulajdonítható az ágostai hitvallás befolyásának, mit sok balga ember hevenyészve beszél.

Nem lehetséges az, hogy azon vallás, mely a magyar hazának Bél Mátyást, Berzsényit, Kossuthot, Petőfit, Kis Jánost, Székácsot, Zsedényit s a Prónayakat adta, a honszerelme tűzét is hiven nem ápolná.

Hogy a Hurbanok és Dullák az ágostai vallású nép között hivatkozott, annak okát nem a vallásban, hanem a közös szláv törzsből és azon vakmerő buzgalomban találom, melylyel a különben jó tót népet tévutra vezetniök sikerül.

Miként volna másként megfejtethető, hogy a felvidéken a

— Hát mondja már, — szólt türelmetlenül Rózsika.

Gerő közelebb simult Rózsikához, de ez elhúzódott tőle, s azért kissé kedvetlenül kezdte:

— Mondjam? No hát elmondom. — Van nekem egy kis leány-ismerősöm. Szép kis leány, a piros ajkainak talán egy remete sem tudna ellenállani, a mosolyával pedig a köszívű embert is lábaihoz tudná bolondítani, hát még engem...! Mikor először megláttam, mindjárt elgondoltam, hogy ezért a kis leányért le tudnék mondani elvemről, hogy sose házasodok meg. Hát én le is mondtam: hanem kettőn áll a vásár. Most azt nem tudom, hogy ő beleegyezne-e az én új jelszómba.

— S mi az? — kérdi Rózsika.

— „Páros élet a legszebb a világon” — felelt Gerő.

— Hát én kérném valamire, — mondja hizelegve Rózsika. — Nekem mint jó ismerősnek elmondhatná talán, hogy ki az a kis lány.

— Maga, — szólt hirtelen Gerő.

Rózsika pedig elvörösödött nagyon, és elfutott a Gerő esernyőjével ott hagyva szegényt az esőben, meglepetve, reménytelenül...

pánszlávok táborában oly sok róm. katolikus papot, tanítót, mérnököt találunk, kiknek templomi zászlóin ott fénylik Szűz Mária, Magyarország védőasszonyának szent képe!

Nem a vallásban, hanem a fajban van a hiba, — melyet okos de önérzetes politikával ki kell ragadnunk, lelketlen izgatók csábos befolyása alól, s megmentenünk az édes hazának.

Nagy nehéz a feladat, de segítve lesz rajta, ha a társadalom, a megye, az állam hiven teljesíti kötelességét, s kellő szigorral őrködik a nemzet érdekei felett!

Ilyen hurokat pengetett Hanel Vilmos ág. vallású honti főesperes, hazafias lelkesedéstől duzzadó remek beszédjében, melyben ékes tömör szavakban, az esperesség részéről azon való örömeinek ad kifejezést, hogy az isteni kegyelem a magyar államot, ezer évig fenntartotta, hálás szent érzellemmel látjuk és érezzük, hogy annyi balszarenese közt „él nemzet e hazán!” megáldva a fejlődés, a haladás minden eszközeivel.

E hála érzelmek hatása bizonyára meglátszik, a jövő nemze-

II.

Gerő Lajos csinos fiatal ember volt. Fekete szeme és fekete bajusza nem egy leánynak dobogtatták meg szívét hevesebben. Arca kissé halavány volt ugyan, de ezt szeretik a nők. Ez szemükben érdekes. — Jelenleg még csak kezdő hivatalnok volt 800 frt fizetéssel, meg jó adag reménnyel a jövőre nézve. De hát egy kis városban ez is szép pénz.

Azon gondolkozott, hogy jó, avagy rossz-e reá nézve a Rózsika elfutása, mikor az ajtó nyílott s a Rózsikák szolgálója hozza vissza neki a tegnapi elvitt esernyőt, és a kisasszonya üzenetét, hogy nagyon szépen köszöni azt.

Azután hazament. A bolond Gerő pedig elkezdte az esernyőt csókdosni, ott ahol csak hitte, hogy a Rózsika tündér-ujjai, meg bársony kacsója érintették.

Egyszer csak egy levelet pillant meg, mely rózsaszín selyem cédnával volt a nyélre kötve. Vékony női írás, és csak ez állt rajta:

„Szeretlek, nagyon szeretlek. Rózsika.”

Majdnem megbolondult tőle; elkezdte csókolni össze-vissza, azután pedig elrejtette a szíve fölé.

déken is, mivel a tiszta erkölcs minden hazának talpköve.

Őszinte nyíltsággal tárgyalta beszéde fonalán, hogy az életbe lépett egyházpolitikai törvények jogainktól meg nem fosztottak, nem szabad csüggednünk még akkor sem, ha anyagi kár háramolnék ebből a protestáns egyházra; akadályokat nem szabad gördíteni eléjük, mivel a jogállam bizonyára nem fog megfélekedni soha, — az egyenlő mértéknek alkalmazása mellett — hü munkásairól. — Hála a kegyelem Istenének — úgy mond — hogy a megpróbáltatásokon szerencsésen keresztül vezetett!

Önérzettel jelenti ki végre a főesperes, — hogy az ágostai hitvallásu evangélikusok, — mindig hű fiai maradnak a magyar hazának, erre kérte, erre intette az esperességek különösen azon tagjait, kiknek szívében a honszerelm, eddig talán nem vert kellő gyökeret.

Örömmel üdvözljük az ágostai ev. esperességet, — nemes hivatása mezején, mint a melynek keblében a pánszláv törekvések utat nem nyithatnak, — mint a mely hiven teljesíti vallásos és hazafias köteleit: — Álljon is mindig mint egy őrszem, a nemzet érdekeinek védelmében!

Jól esik látnunk határozatait, — melyek világosan s homlok egyenest ellenkeznek, azon feltűnedező sötét áramlatokkal, melyek a valódi szabadelvű haladás vívmányait veszélyeztetvén, — fejlődésünket a közép korba rántani nem röstelkednének.

Plachy Gyula.

Másnap mikor felébredt, és végig gondolt az estéli szép álmokon melyekben már mint Rózsika völegenyét, sőt mint férjét látta magát, azt kezdte latolgatni, hogy megkérdezze-e, és hogyan kérdezze meg Rózsikát, hogy igaz-e az, mit az a kis papírszelet tartalmaz.

Végre abban állapotott meg, hogy mindenekelőtt lemegy Rózsikáékhoz és majd csak szóba jön az is valahogy.

Csakugyan lement. A szíve úgy dobogott a keblében, hogy azt hitte, hogy meghallják odabent is. Mikor belépett nagyon szívesen fogadták s a kis Mici a Rózsika pajkos kis nővérkéje mosolygott egyet, azután kifutott, hogy ott kint jól kinevehesse magát.

Mikor egyedül maradtak, Gerő bátorsággal vett magának, s megkérdezte:

— Hát igaz az Rózsika? . .

— Micsoda, — kérdi ez meglepődve.

— Hogy az én elveim végre önnél is viszonzásra találtak, és az én forró szerelmemet ön is viszonzozza? Oh mondja, szeret? Szeret-e úgy, mint én önt, forró, igazán?

Itt megállt és nézte gyönyörrel a leány piros arcát, és zavartan babrálta ujjait. Rózsika pedig nagy zavarában, mintegy kérőleg mondta Gerőnek.

Egyházmegyei közgyűlés.

Folyó hó 16-án tartotta F.-Terényben, a nagyhonti ág. hitv. ev. esperesség évi rendes közgyűlését. számos és előkelő egyháztág részvétele mellett.

Ott láttuk: Haendel Vilmos főesperest, Selmezbánya jeles papját, a kerületi gyűlés főjegyzőjét; Laszkáry Pál esp. alelnököt, Hrenesik Károly nyugalmazott esperest, Holuby Adolf alesperest, Ivánka Zsigmondot, Oszkárt, Lászlót és Istvánt, Plachy Gyulát, Szulyovszky Aurélt, Lipcsey Somát, Matuska Adolfot stb.

Az esperességi közgyűlés feszült érdeklődés mellett folyt, s kiemelkedő része azon határozati javaslat volt, melyet Ivánka Oszkár terjesztett elő, s mely oda irányult, hogy Prónay Dezső báró egyetemes főfelügyelőnek, az esperesség bizalmat szavazzon, azon felmerült áramlattal szemben, melyet egyes vezérlő férfiak ellene csupán azért támasztottak, mivel nemcsak mint jó protestáns, hanem mint önálló politikus is hiven és minden befolyástól menten teljesíti kötelességeit.

A határozatot Plachy s Ivánka Zsigmond hozzá szólása után, egyhangu lelkesedéssel elfogadták, miről a nemes bárót határozatilag értesítik.

Nagyon helyes az esperesség ezen határozata, hiszen Prónay Dezső báró az evangélikus ügynek egyik kiváló oszlopa, fénye és dicsősége s örökös szegényen folt lett volna, ha ezt az esperesség elhomályosítani törekedett volna!

Igen jó hatással volt, az esperesség azon kijelentése, hogy az életbe lépett egyházpolitikai törvények az ev. egyházra semmi rossz hatással nem voltak, az esperesség utjukba akadályt nem gördit, mivel sokkal erősebben él keblében a haza iránt való szere-

— Eh, hagyjuk ezt.

Gerő azt hitte, hogy a kis Rózsika szegényli bevallani érzelmeit, és hogy szólásra kényszerítse őt elővette a féltve őrzött levelet s megmutatta neki:

— Hát ezt akkor ki írta? — kérdi mosolyogva.

— Ezt, — kérdi Rózsika és olyan piros lesz, olyan zavart, hogy szinte sirva fakadt.

Azután még is eszébe jutott neki valami, és sietve mondta:

— Ezt bizonyára az a csintalan Mici firkálta; de hiszen majd adok én annak.

Gerő elszomorodott, a mint látta, hogy a levél nem a Rózsika írása, de azután elgondolta, hogy Mici ezt magától nem tudhatja, ezt csakis Rózsikától tudta meg. Ezért tehát megkérde Rózsikát:

— Szabad, Rózsika egy kérdést tenem?

Rózsika csak intett fejével.

— Szokott e a kis Mici hazudni?

Rózsika elértette a célzást, s szemléstülte mondta:

— Nem! . .

Többet nem szólhatott, a Gerő ajka nem engedte szóhoz jutni.

tet, a törvények tisztelete, mint saját csekély haszna, melyből elesett.

Örömmel jelenti az esperes, hogy a tanítás ügye általában, s különösen a magyar nyelvi oktatás sikeresen halad előre, s hogy az esperesség úgy szellemileg mint anyagilag gyarapszik és fejlődik.

Szívünkben kívánjuk, hogy az ev. egyházmegye élén derék férfival, sikerrel töltsse be nemes hivatását, — a vallás és a magyar művelődés szolgálatában, — s ne engedje, hogy a gaz és gyom gyökeret verjen hiven ápolit kertjében.

r. l.

Innen — Onnan.

— Karcolatok. —

Eleget irtam én már . . . elég bajt hozott nekem már e rovat . . . még akit dicsértem is, ököllet jött felém: pihenjünk egyet s engedjünk át e rovat kitöltését azoknak, a kikkel itt többé-kevésbé foglalkoztam. A 25-iki ünnepély alkalmi lapjából tesszük közzé szemelvényül e néhány emléksort az illetők szíveségéből és politikájából, mert jól tudják ők, hogy emléklapot — különösen ha szép hölgyek kínálják — meg kell venni 10 példányban is, de elolvasni már nem szokás s így a nagy közönséghez csak lapunk utján szólhatnak.

Asszonyokkal és főispánokkal jó jóba lenni,
Totovits Kálmán.

Bejártam kétszer a világot,
És boldogságom a veszély.

Zubovics Fedor.

Ha valaki püspökséget kíván, jó dolgot kíván — mondja a szentírás és nem én.

Foltin János.

Kis levélke, drága kis levélke,
Nem tudod, mi boldoggá tevél te.

Kádár Kálmán.

Fortuna szekerén okosan ülj.

Czibulya László.

A francia — akár gárdista, akár csak választó — eleshet, elbukhat, hanem magát meg nem adja és — nem paktál.

Plachy Gyula.

Mindnyájunkat érhet baleset.

Nyáry Béla br.

Niksz dajcs!

Nagy Sándor.

Az aludt tejet is jó megfujni.

Paczolay Gyula.

Ugy érzem magam, hogy Mikoláról Ipoly-ságra helyeztek át, mintha egyenesen — a kuriához cseppentem volna. Halász Ferenc.

A magyar Mátyás alatt — én Roszner-Lestyánszky ideje alatt voltam a leghatalmasabb. Oh szép idők, dicső idők!

Sághi Benő.

Ali kezei hosszuk. Majthényi László br.

Mindenkor képes vagyok. Képes Andor.

Szakácsesal, kulcsárral nem jó haragot tartani.

Bedross Péter.

Nem mind nagyságos ur, kit a cigány annak szólit.

Helmbacher Nándor.

Nehéz minden száját bedugni.

Horváth Béla.

Kerek ez a zsemle,
Nem fér a zsebembe!

Lapos a mandátum,
Elfér a zsebembe!

Luka Pál.

Vén fának árnyékában jól lehet nyugodni.

Sartorius József.

November.

Róth kolléga kompromittált minket a megbízó levélhez mellékelt választási kontóival. Pántotsek képviselő, szegény, szintén nem emelte az utóbbi időben a mi nimbusunkat. Már olyan embert kellene nekünk gyógyszerészeknek produkálni a parlamentben, aki diszt hoz a testületre. Tudnék én többet ilyen. Pl. hogy hamarjában egyet emlitsék — itt vagyok én.

Berkó István.

Ha lúd, legyen kövér.

Schiller Antal.

Igyunk, nagy ur, nem boldog a magyar.

Duliskovich György.

Számiel jöjj elő,

Itt a bűvös esont-velő. („Bűvös vadász“-ból.)

Lipsey Sámuel.

Nem jött még el az én óráim.

Haán Kálmán.

„Finis Poloniae,“ de nem a csalomiai járásnak.

Bolgár János.

Az ember csak egyszer él.

Hederváry Lajos.

Átok fogta meg a magyart,

Mert az soha együtt nem tart.

Hederváry Antal.

Szondi hol állt? hol csorga le vére?!

Pongrácz Lajos.

Fiatalkorba szolgabírónak lenni szép dolog, de azért nem adom még egy főbíró-sárgát sem, hogy a „Kézfogó“-t már megírtam.

Szlávy Pál.

Nem különös játéka a sorsnak, hogy a kinek még egy kanárit sincs szive a kalitkába zárni, annak kell — az embereket besukatni.

Lipsey Ervin.

A makaóba akkor derül fel az embernek hajnala, mikor — „kilenc“-et üt.

iff. Matuska Adolf.

Nápolyt látni és — meghalni vagy pedig honti képviselőnek lenni még egyszer és — meg nem halni, egyetlen vágyam én nekem.

Ivánka Zsigmond.

Filoxéra, filoxéra,

Mért jöttél te a világra?!

Reinhardt Zsigmond.

Nem engedünk a 48-ból.

Medgyessy Sándor

Mai napság a főbíró csak a „dr.“-nál kezdődik.

Podhorszky László dr.

A város én vagyok.

Bukovszky Mihály.

Szép a korponai főbíró-ság, csak a székhely lenne — Ipolyságon.

Halmai László.

Mi a mindegy? Akár Szalkán, akár Ságón bukni meg.

Ivánka Oszkár.

Sok utat bejártam, de olyan szép és jó utat mint a honti még csak egyet tudok és az a — tejut.

Bakó István.

Csak az a Lepsényi páter egyszer az én járásomba tenné a lábát!

Lepényi lenne a szent atyából!

Laszkáry Pál.

Legjobb utáltam eddig a preferánszot, most még ez is kedvencem — a néppárt mellett.

id. Matuska Adolf.

Semmi se lehetetlen a világon! Meglesz a kórház. Az igaz, hogy vertem is a vasat. mint egy — igazi kovács.

Kovács S. Endre dr.

Már most örülök, hogy ott hagytam az árvaszéki elnökséget, mert úgy nem levelezhetnék — a királylyal.

Tóth Lajos.

Legjobb szerettem volna Ipolyságon maradni aljegyzőnek — albirói fizetéssel.

Markó István.

Borbélyi mulatság lesz az a 25-iki. A szolgálatkés hölgyek meg fogják az adakozó urakat — razirozni.

Borbélyi Pál.

Ur az ur a pokolban is.

Sántha Béla.

Egy főispánságnál is többet ér egy jó, esendes, s reggelig tartó — kaláber.

Nedeczky Zsigmond.

Hej, hol vannak azok az idők, mikor ilyen jótékony ünnepélyek alkalmával a szép grófnék és komtessek letették az ezrest, hogy — engem megcsokolhassanak.

Vitalis Mór.

Mióta Majthényi br. nem főispán, és én nem vagyok főbíró, azóta csak tengődik a vármegye.

Nigrovich Bertalan.

A másolat hitelül: FAGYOS SZENT.

A h é t r ő l.

— **Julius 25.** E hónap legszébb dátumunk, a 25-iki ünnep iránt, meggyenk társadalmi életének összes vonalain a legélelkebb érdeklődés mutatkozik. Minden el is van követve, hogy úgy az erkölcsi, valamint az anyagi siker a lehető legfényesebb legyen, és *Sántha Béla* az ünnep lelke, a mulatság érdekében bekocsizott vagy ezer kilométernyi uthosszat. Az ő és *Kovács Sebestyén Endre dr.* buzgólkodása tolytán Barsból, Nógrádból is kapunk vendégeket. Pestről feljönnek *Pongrácz Sándorné* altábornagyné *Gabika* leányával, *Mihalkovics Dezsőék*, *Pongrácz Elemérék*, *Payer Imre drék*, *Blancz Emma*, *Kador Sándor*, *Röser Edvin stb.* stb. Az ünnep pompája megmérhető abból a pazar névsorból, melyet a sátrakban való közreműködésre vállalkozott hölgyek névsorából összeállíthatunk, s mely szép asszonyaink és szép leányaink névsorát úgy szólván teljesen kimeríti.

— **Személyi hírek.** *Kóburg Fülöp* herceg és családja a napokban érkezett *Szent-Antalra*, a hol az egész nyarat tölteni fogják. *Czibulya László* alispán a mult héten tisztelgett a hercegi családnál. — *Mezey Adolf dr.* a Rókus-kórház főorvosa néhány hetet veje *Plachy Gyulánál* Szakálloson tölt el, honnét a *Tátrába* megy. — *Pápay Mór* budapesti kir. törvényszéki bíró szabadságidejét *Gizike* leányával fivére *Pápay Ignác* deméndi földbirtokosnál tölti.

— **Áthelyezés.** Az igazságügyi m. kir. miniszter lapunk szerkesztőjét, *Halász Ferenc* vámos-mikolai kir. járásbíró-sági aljegyzőt saját kérelmére az *ipolysági* kir. törvényszékhez helyezte át.

— **Anna bál.** Pesti vendégeink kiknek nagy része az idén is nálunk fogja a nyarat tölteni, e hó 26-án vasárnap a *Szalatnyai firdőben* teljesen fesztelen jellegű Annabált rendeznek. *Pongrácz Elemér* a vendégek nevében ez uton szívesen hívja meg az ismerős családokat és a táncos fiatal embereket erre a pompásnak ígérkező mulatságra. Az öltözet természetesen fesztelen utcai sétaruha.

— **Névnep.** *Salamon Arnold* a Huszár-féle hitbizományi uradalom erdőmestere vendégszerető házában e hó 17-én a háziur névnepje előestélyén nagy névnapi lakoma volt. A gasztrikus igények kielégítése után a fiatal-ság táncra perdtült, és annak örömeinél virradt meg az egész vendégsereg. A jelenvolt hölgyek névsora: *Czukrász Gyuláné drné*, *Czukrász Vilma*, *Harmos Istvánné (V.-Mikola)*, *Hábory Józsefné*, *Herdi Gizella*, *Hábory Vilma*, *Juhász Lajosné*, *Juhász Ilonka*, *Kallós*

Jánosné, *Kallós Margit (V.-Mikola)*, *Kovács Kálmánné (Pásztó) Környei*, *Béláné*, *Malomsóki Béláné*, *Pongrácz Béláné*, *Rojesek Sándorné*, *Salamon Béláné*, *(Budapest) Salamon Juliska*, *Margit*, *Gabika* és *Nellike*, *Squor Istvánné*, *Squor Gusztávné*, *Squor Emma* és *Gizella (Oroszi.)*

— **Szomoru rovat.** *Trautwein Sándor* nyugalmazott m. kir. honvédfőhadnagy e hó 14-én életének 45-ik, házasságának 7-ik évében meghalt. E hó 16-án temették el nagy részvét mellett. Halálát fiatal özvegye szül. *Szathmáry Gizella* és két gyermeke *Dalma* és *Ottó* siratja.

— **Janovits Károly** lévai segédlelkész *Ipoly-Födemesre* plebánossá nevezték ki.

— **Juliális.** *Jaklits Károly* a viski grófi uradalom intézője szeretetreméltó nejjének háziasszony-sága mellett vasárnap a piros hajnalt megért nyári mulatság folyt le *Visken*. A jelenvolt hölgyek névsora ez: *Bodnár Gizike* és *Lilike (Kéménd) Jaklits Károlyné*, *Anna* és *Lujza*, *Karácsonyi Lászlóné (N.-Peczok)*, *Mazarovics Gyuláné (Vecze)*, *Pápay Ignácné*, *Mariska*, *Ilonka*, *Pápay Gizike (Budapest)* és *Schöpflin Etelka*.

— **Körjegyzők közgyűlése.** Meggyenk községi és körjegyzői egylete *Herczegh Vince* elnöklete alatt e hó 23-án *Szalatnyán* évi rendes közgyűlését tartja meg.

— **Évzáró ünnep.** Óvintézetünkben az évzáró ünnepet szombaton délután tartották meg. A kis apróságok szép tanúságot tettek arról, hogy vezetésük szakavatott kezekbe van letéve.

— **Uj anyakönyvvezetők.** A belügyminiszter *Selevér Antal* bíró-szünyei körjegyzőt a bíró-szünyei anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé, — továbbá *Koleszár Lajos* állami tanítót a gyügyi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki.

— **Tanító egyleti gyűlés.** A mult napokban tartotta meg „a korpona vidéki kör“ rendes gyűlését *Korponán*, a korponai apát s egyházmegyei főtanfelügyelő elnöklete alatt. A gyűlés nevezetesebb tárgyai között egy örvendetes tényről számolt be az elnök, t. i. a beszterce-egyházmegyei tanítói könyvtárról, melynek alapszabályait vitatták meg a kör tagjai. Több kebelbeli ügy megvitatása után sorra kerültek a pályázati munkák felolvasása. Hárman dolgozták ki a kitézött: „A rom. kath. iskola és a szocializmus“ c. tételt s köztök *Lechner Dobronyai* és *Szmetana* korponai tanító dolgozata lett elfogadva mint olyan, mely az egyházmegyei egyesület elé megbirálás végett felterjesztetik. Különösen *Szmetana Szaniszló* dolgozata tűnt ki, mint olyan, melynek írója mély és széleskörű gondolkodásra vall. Gyűlés után a kör tagjai az apátál ebédre gyűltek össze. Azután a kör tagjai *dr. Lányi József* korponai felső népiskola igazgatójánál tisztelgették, átvivén neki a kör határozmányát, mely szerint őt, a tanító-egyesület tiszteletbeli tagjává választották meg.

C S A R N O K.

Kaltenleutgeben.

Kaltenleutgeben, 1896. jul. 15.

A vizgyógyintézetek száma az utolsó évtizedben különösen ezen természeti szépségekkel és kitünő vízzel megáldott vidéken tetemesen megsaporodott. Egy-másután keletkezett *Vöslan*, *Gainfarn*, *Zule*, *Perchtoldsdorf*, *Baden*, *Hellenthal*

stb. Ezek közül Kaltenleutgebent úgy az elért kitűnő gyogyeredmények, mint a fürdők és lakások célszerű és kényelmes berendezésénél fogva is az első hely illeti meg. — Az intézetet 1865. évben alapította mostani tulajdonosa Winternitz a bécsi egyetem tudós tanára, a modern hydrotherapia legelőkelőbb képviselője. A fürdő eredetileg 15 személyre berendezve jelenleg 30-szorosan! nagyobbodott egy szerény házikóból világhírű gyogyintézet fejlődött. Az intézet ezen tüneményes felvirágzását nem utolsó sorban rendkívül szép vidékének köszönheti. A természet pazarul szórta bájait erre a kies helyre. Az utakat, melyek remek lombos és tülevelű fák között vezetnek a szomszédos helyiségekhez és elragadó szépségű kilátási pontokhoz, a szépítő egylet a legjobb karban tartja és az irányok színes jelekkel oly jól vannak megjelölve, hogy bárki vezető nélkül is akárhova eltalálhat. Gyönyörű kirándulási helyek: Rodaun, Valdmühle, Kalksburg, Rother-Stadl, Zule, Heiligenkreuz, a legszebb kilátási pontok a híres Gaiswiese szállodával és vendéglővel, az utólérhetetlen szépségű Julienturm, Predigerstuhl, Parapluiberg. Az erdők között minden irányban gyönyörű, rendkívül termékeny rétek és szőlőhegyek terülnek el, a mi által ellentétben az Alpok fenséges nyomasztó és komor regényességével az egész táj rendkívül jól eső és a kedélyre felemelő hatással bíró enyhe jelleget nyer. A levegő rendkívül tiszta, ozonduz, kissé hűvös, a víz kitűnő és több kiapadhatlan hegyi forrásból ömlik alá.

A fürdő berendezése a legelőrehaladottabb technika minden követelményeinek megfelel és négy nagy önálló gyogyépületből áll: régi gyogyintézet, Heinrichshof, Mörichhof, Lydiahof. A vizkura rendkívül változatos módszerei a legszigorubb individualizálás mellett alkalmaztatnak. E mellett a svéd gyogygimnasztika és massage érdemel különös említést. A tornateremben a gyakorlatokhoz szükséges eszközök és gépek, mindannyi rendkívül szellemes és leleményes apparatusok. Egy további segédeszköz a villanyosság gyakorlására a legjobb és legújabb szerkezetű eszközök és fürdők állnak az intézet rendelkezésére.

A fürdővendégek szórakozására szolgál egy külön e célra épített színház, melyben hetenként egy előadás tartatik; az előadások azonban az itteni elkényeztetett és nagy igényekkel fellépő publikumot ki nem elégítik. Van két gyönyörű Lawn Tennis hely, tekeasztal, tekézőpálya, lövölde. A remek szép gyogyteremben majdnem minden tekintélyesebb külföldi ujság található, tőlünk az Egyetértés, Pesti Hirlap, Magyar Hirlap, Pester Lloyd, Neues Pester Journal. Itt tartatnak szombatoként a tulajdonos által 9-től 10-ig engedélyezett mulatságok, melyeken a fürdővendégek igazán jóleső fesztelenséggel tömegesen részt vesznek. Nagyon dívik itten a különösen az angolok és lengyelek által kedvelt „Szeuodsa“ egy igen bájos és szellemes matróztánc. A zenekar, mely naponta 3-szor játszik, a legigénytelenebb spiszburgert sem tudná kielégíteni.

Nyolc szál ember, régi, banális valcerekkel kedveskedik a publikumnak, a minap plane „Du hast mich nie geliebt, du hast mich stets betäubt“ fenséges dalla-

ma bájolt el bennünket. A dirigens — mert ilyen is van — oly pózokkal suhintja pálcáját, mintha legalább is Hans Richter vagy Felix Mottl volna.

Említést érdemelnek a gyogyintézet rendkívül csinos parkjai, melyeknek gondozására 4 kertész van állandóan alkalmazva, az egész telepen villanyos izzólámpák, a kertben nagy ivlámpák adják esténként a világosságot.

Fürdővendégek a világ minden tájékáról jönnek ide, vannak kínaiak, japánok, amerikaiak, feltűnő nagy számmal magyar és lengyel főúri családok. Itt van báró Vay a főrendiház alelnöke, gróf Festetics, Andrassy gróf képviselő, Szécheny gróf, Pálffy, Jósika báró, ő Felsőge személye körüli miniszter és családja, Edelsheim Gyulainé báróné stb. A művészvilág Sembrich Marcellával van képviselve. Igen sok itt a magyar vendég. Léptenyomon magyar szót hallani, a zongorateremben magyar nóta járja, hegyen völgyön magyar dal hangzik. Ebből az következik, hogy — engedné az Isten, hogy úgy volna — annyian vagyunk, hogy hazai fürdőinken el nem férünk, vagy pedig a mi valószínűbb, már nálunk is nagyon grasszal a „Neuraszthonia“ ez a fin de siecle nyavalya.

Maga Kaltenleutgeben igen kedves helység, nagyon szép, tágas és feltűnően tiszta utcákkal. Van egy remek szép temploma, melynek oltárképe nagy műbecsénél fogva valóban megtekintésre méltó. A szép és stilszerű házak általános jólétet árulnak el. A lakók tulnyomó számmal derék németek, van azonban sok bevándorolt cseh lakó is, kik kivétel nélkül a szabóság nemes mesterségét üzik. Feltűnő és a lakók jámbor, naiv gondolkozásáról tanuskodnak a házaknak lépten nyomon található feliratai: Des Hauses Segen ist Frömmigkeit, des Hauses Glück Zufriedenheit. Egy jómódu péknek boltja felett olvasható:

Gott, der über den Sternen wacht,
Hat dies Haus stets mit Glück bedacht,
Wir bitten ihn noch fernerhin
Er mög' uns seine Hilfe nie entziehen.

Egy városi előjáró házán nagy aranyozott betűkkel:

Dieses Haus ist nur ein Punkt
Auf Gottes grosser Welt,
Doch ist es eine Welt,
Wenn es dein Glück enthält.

Egy magaslaton épített gyönyörű kis házikó felirata minden sétálót mosolyra deríti:

Bergauf sachte,
Bergab achte,
Gradaus trachte!

Himmler Sándor dr.

HIRDETÉSEK.

1191. 1896. tkv. sz.

Viszárverési hirdetmény kivonat.

A vámosmikolai kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Gál Jánosné szül. Szobi Mária végrehajthatónak Gelányi Dániel végrehajtást szenvedő elleni 800 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében Brückler József árverési vevő ellen (ezen kir. já-

rásbiróság) területén lévő Nagymaros község határában fekvő, a nagymarosi 1138. sz. jkvben 1 sor 3134. hrsz. a. foglalt egész házra és tartozékaira a vizsárverést 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi augusztus hó 13-ik napján d. e. 9 órakor Nagymaros község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 40 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Királyi járásbiróság mint tkvi hatóság.

Vámosmikolán 1896. évi július hó 2-án.

Markovich,
kir. bíró.

561. 1896. áll. szám.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. ministerium az 1896. évi június hó 2-án kelt 27040. számú rendeletével a diószeg-krakói állami közút 112-113 km. szakaszán lévő 57. számú hid ujbóli építését 3086 frt 91 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1896. július hó 30-ik napjának d. e. 10 órájára a hontvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhívatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatokat kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Ipolyságon, 1896. július 13.

Hontmegye m. kir. építészeti hivatala.